

STS de 18 de gener de 2010, recurs 4228/2006

Límits materials de la negociació col·lectiva funcional (accés al text de la sentència)

Partint de la doctrina conforme a la qual **els drets reconeguts per les lleis als funcionaris públics no tenen el caràcter de mínims millorables, sinó el de condicions legals o reglamentàries fixes, no alterables per mitjà de la negociació col·lectiva**, el TS estima la nul·litat de determinats preceptes de l'Acord de condicions de treball del personal funcionari d'un ajuntament, per contradir normes estatals. L'Acord es va aprovar pel plenari el mes de febrer de 2002.

En concret, es declara la nul·litat dels següents acords i pels següents motius:

- Atorgament de facultats a la Comissió de Seguiment de l'Acord per a interpretar i desenvolupar les normes que l'integren i resoldre els aspectes conflictius que sorgeixen o puguin sorgir en la seva aplicació: contradiu l'art. 35 de la *Ley 9/1987, de 12 de junio, de órganos de representación, determinación de las condiciones de trabajo y participación del personal al servicio de las Administraciones Públicas*, que només permet a aquests òrgans realitzar el mer seguiment (observació) dels acords; entendre el contrari suposaria disminuir les competències en matèria de personal corresponents a l'alcalde, el ple i les comissions municipals.
- Determinació d'una jornada mínima de treball: aquesta ha de ser la fixada per *Resolución de la Secretaría de Estado para las Administraciones Públicas de 27 de abril de 1995*, per remissió de l'art. 94 de la *Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Régimen Local*.
- Atorgament d'un premi d'antiguitat de 5 dies de permís o vacances en complir 25 anys d'antiguitat a l'Ajuntament: aquest premi no està establert a la legislació estatal.
- Complement en cas de malaltia, ja que contravé l'art. 23 de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública* (LMRFP), sobre les retribucions dels funcionaris públics. Tampoc es pot entendre que tingui caràcter de prestació complementària de la Seguretat Social. El règim de Seguretat Social està fora del poder dispositiu dels ajuntaments perquè es troba regulat per normativa de rang legal estatal o autonòmica, i a més el règim estatutari dels funcionaris públics no és millorable per simple conveni.
- Ampliació de la durada dels permisos per naixement, mort o malaltia greu de familiar i permís per trasllat de residència: l'Ajuntament no és competent per a modificar la legislació vigent sobre permisos.
- Garantia d'un import mínim de les pagues extres de juny i desembre: no es poden pactar assignacions econòmiques especials no previstes a la LMRFP.
- Contractació d'una assegurança a càrrec de l'Ajuntament, premi per jubilació anticipada i premis per rendiment i per anys de servei: són retribucions no previstes en el règim retributiu bàsic estatal.
- La conducta excel·lent d'un funcionari li donarà preferència per a ascendir en torn d'antiguitat, quan es trobi en idèntica situació que d'altres: el precepte innova el règim de promoció interna establert a l'art. 22 LMRFP i l'Ajuntament no té competència per a fer-ho.